

Betænkning

over

I. forslag til lov om ændring af retsplejeloven, udpantningsloven og lov om inddrivelse af underholdsbidrag. (Udlæg og udpantning m. v.) og II. forslag til lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter m. v.

(Afgivet af retsudvalget den 6. maj 1976).

Udvalget har behandlet lovforslagene i en række møder. I forbindelse hermed har justitsministeren dels skriftligt, dels i samråd besvaret en række spørgsmål fra udvalget.

Udvalget har modtaget mundtlig og/eller skriftlig henvendelse fra

Advokatrådet og

Advokat Per Bruhn.

Der er af justitsministeren samt af to mindretal (fremskridtspartiets og Danmarks kommunistiske partis medlemmer af udvalget) stillet nogle ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Ad I. forslag til lov om ændring af retsplejeloven, udpantningsloven og lov om inddrivelse af underholdsbidrag. (Udlæg og udpantning m. v.).

1. Adgangen til at forlange udlægsforretning afholdt hos insolvente skyldnere.

Udvalget har indgående drøftet fredningsreglen i den foreslåede § 490.

Udvalget finder herefter, at »fredningsreglen« bør opretholdes. Udvalgets flertal (udvalget med undtagelse af fremskridtspartiets og Danmarks kommunistiske partis medlemmer af udvalget) har dog ønsket en lidt ændret sproglig affattelse bl. a. for at tilkendegive, at

der ikke pålægges fogedretterne øgede administrative byrder, og justitsministeren har i overensstemmelse hermed stillet nedenstående ændringsforslag nr. 9. Flertallet forudsætter, at en fordringshaver, såfremt skyldnerens insolvens er konstateret på rettens kontor under en forretning, hvor han ikke var repræsenteret, eller som blev foretaget efter anmodning af en anden fordringshaver, som hovedregel vil kunne få afholdt ny forretning, hvis han under en udgående fogedforretning vil sikre sig, at skyldneren ikke har aktiver, hvori der kan foretages udlæg.

Et mindretal (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) har stillet nedenstående ændringsforslag nr. 8, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

2. Politifremstilling af skyldnere.

Den foreslåede bestemmelse i § 494 tilsigter bl. a. at hindre unødvendig eller overdreven brug af politifremstillinger. Sådanne fremstillinger er et kraftigt indgreb i den personlige frihed, som ikke bør benyttes rutinemæssigt, ligesom fremstillinger indebærer en betydelig arbejdsmæssig belastning for politiet og dermed betydelige omkostninger for det offentlige.

Der har i udvalget været enighed om, at sådanne fremstillinger kun skal kunne foretages efter forudgående kendelse fra fogedretten, ligesom udvalgets flertal (udvalget med undtagelse af fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) har kunnet tilslutte sig den foreslåede bestemmelse i § 494, stk. 3, hvorefter politifremstilling i almindelighed ikke bør foretages, når fogedretten anser det for overvejende sandsynligt, at der ikke under forretningen kan opnås hel eller delvis dækning af kravet, eller hvis fremstilling ved politiets foranstaltning ikke vil stå i rimeligt forhold til gældens størrelse.

Flertallet (udvalget med undtagelse af fremskridtspartiets, socialistisk folkepartis og Danmarks kommunistiske partis medlemmer af udvalget) ønsker imidlertid at understrege, at selv om fogedretten således kan nægte at afsige fremstillingskendelse på grund af gældens størrelse, er kreditor ikke dermed afskåret fra at få foretaget udgående fogedforretning. Flertallet er enig med justitsministeren, der i bemærkningerne til lovforslaget anfører, at udgående fogedforretning i disse tilfælde bør foretages, såfremt fordringshaveren fremsætter ønske herom.

Justitsministeren har som svar på et spørgsmål fra udvalget oplyst, at det er op til fogden i hvert enkelt tilfælde at skønne, hvilke minimumskrav til gældens størrelse der bør stilles, forinden politifremstilling anvendes, men at efter justitsministeriets opfattelse bør gælden i almindelighed være af en størrelsesorden på mellem 200-300 kr., justeret i takt med pris- og lønudviklingen, førend politiets bistand søges. Ministeren har samtidig oplyst, at fogedretten dog ikke skal være afskåret fra at træffe bestemmelse om fremstilling af skyldneren, selv om det skyldige beløb er mindre end 200-300 kr., såfremt de konkrete omstændigheder måtte tilsi det.

Udvalgsflertallet er i øvrigt af den opfattelse, at det bedste middel til at sortere de nødvendige fra de unødvendige fremstillinger i fogedretten såvel som de nødvendige udgående foretninger fra de unødvendige er tilvejebragt ved den særlige afgift på 100 kr., der sideløbende med udvalgets forhandlinger er gennemført ved lov nr. 170 af 5. april 1976. Når denne afgift opkræves, sikrer man sig mod et helt systematisk misbrug af politifremstillin-

ger som pressionsmiddel, og samtidig kan afgiften virke som et dækningsbidrag for de utvivlsomt betydelige udgifter, politifremstillingerne forvolder det offentlige.

Et mindretal (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) finder bestemmelsen i forslagens § 494, stk. 3, overflødig og har stillet nedenstående ændringsforslag nr. 13, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

3. Særlige åbningsstider i fogedretterne.

I forbindelse med udvalgets drøftelser af politifremstillinger har man beskæftiget sig med den foreslåede § 491, stk. 2, der vil give justitsministeren mulighed for at fastsætte regler om afholdelse af fogedforretninger uden for sædvanlig kontortid. Skyldnere begrundede ofte deres udeblivelse fra fogedretten med nødvendigheden af ikke at forsømme på arbejdspladsen, og udvalget har bedt justitsministeren oplyse, hvorledes disse regler, der formentlig vil kunne medvirke til at nedbringe antallet af politifremstillinger, vil blive udformet i praksis.

Ministeren har oplyst, at reglerne kan tænkes udformet således, at der i tilfælde, hvor skyldneren udebliver efter første tilsigelse, søges med en ny tilsigelse til at møde på et andet tidspunkt, f. eks. mellem kl. 16 og 18. Man kan også tænke sig en ordning, hvor skyldneren i forbindelse med den første tilsigelse får oplyst, at mødetidspunktet efter nærmere aftale med dommerkontoret kan ændres til et tidspunkt, der er mere hensigtsmæssigt for ham.

Ministeren har i øvrigt oplyst, at nærmere regler herom først vil blive gennemført efter en forsøgsordning ved forskellige embeder.

Udvalget finder det væsentligt, at ordningen gennemføres, idet man forudsætter, at disse alternative mødetidspunkter som hovedregel er ensartede ved de forskellige fogedretter, eksempelvis på en bestemt ugedag mellem kl. 16 og 18.

4. Fordringshavernes møde under udlægsforretninger.

Der har blandt udvalgets flertal (udvalget med undtagelse af fremskridtspartiets, socialistisk folkepartis og Danmarks kommunistiske partis medlemmer af udvalget) været principiel enighed om, at fordringshaveren bør give møde under en udlægsforretning, såfremt der er tale

om tvangsfuldbyrdelse af større krav, uanset på hvilket grundlag udlægget foretages. Det foreslås, at beløbsgrænsen i § 492 fastsættes til 2.500 kr. inkl. renter og omkostninger, der er påløbet inden fremsættelsen af anmodningen om tvangsfuldbyrdelse, og at særreglen med hensyn til udlæg på grundlag af visse pantebreve i fast ejendom udgår i overensstemmelse med det af justitsministeren stillede ændringsforslag nr. 12.

Et mindretal (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) har stillet nedenstående ændringsforslag nr. 11, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

5. Fogedretternes adgang til at fastsætte afdragsordninger.

Udvalgets flertal (udvalget med undtagelse af socialistisk folkepartis og Danmarks kommunistiske partis medlemmer af udvalget) finder, at reglerne om fogdens adgang til at fastsætte en afdragsordning bør gennemføres i overensstemmelse med forslaget § 525, dog med den tilføjelse, at fordringshaveren, hvis han er mødt, skal have lejlighed til at udtale sig, inden fogedretten fastsætter en afdragsordning. Justitsministeren har oplyst, at fogedrettens afgørelse vil kunne appelleres til landsretten efter retsplejelovens almindelige regler. Flertallet forudsætter, at fogedretten ved afgørelsen af, om der skal fastsættes en afdragsordning, og ved ordningens nærmere udformning også tager rimeligt hensyn til kreditors interesser. Har skyldneren misligholdt en af fogden fastsat afdragsordning, bør der således i almindelighed ikke fastsættes en ny afdragsordning vedrørende samme krav. Det bør endvidere tillægges betydning, om skyldneren har misligholdt en rimelig afdragsordning med fordringshaveren vedrørende samme krav, om skyldneren tidligere har misligholdt en afdragsordning fastsat af fogedretten vedrørende andre krav, og om den genstand, hvori der er foretaget udlæg, er udsat for hurtig forringelse, således at fordringshaverens udsigt til fyldestgørelse i det udlagte på et senere tidspunkt bliver usikker. Det forudsættes også, at afdragsordninger som hovedregel udformes således, at afdragene skal betales i forbindelse med hver lønudbetaling eller i det mindste én gang om måneden.

I overensstemmelse hermed har justitsministeren stillet nedenstående ændringsforslag nr. 18, der er tiltrådt af udvalget med undtagelse

af socialistisk folkepartis og Danmarks kommunistiske partis medlemmer.

I forbindelse med den foreslåede affattelse af § 525, stk. 2, vedrørende afdragsordning i forbindelse med udlæg i »fast ejendom, der tjener til bolig for skyldneren eller hans husstand,« har ministeren over for udvalget oplyst, at det er ministeriets opfattelse, at bestemmelsen skal forstås således, at der er tale om helårsbolig.

6. Udsættelsesforretninger.

Under behandlingen af lovforslaget har udvalget bedt justitsministeren oplyse, hvilke garantier lovgivningen yder med hensyn til fremskaffelse af erstatningsboliger til familier, der udsættes på grund af misligholdt lejemål. Ministeren har til brug for udvalget indhentet en udtalelse fra socialministeriet, hvoraf fremgår, at det sociale udvalg efter § 31 i lov om social bistand er forpligtet til at anvise en familie, der er blevet husvild, husly mod betaling.

7. Samarbejdet med de sociale myndigheder i øvrigt.

I socialministeriets skrivelse er det endvidere oplyst, at bistanndslovens kontanthjælpsregler i vidt omfang giver mulighed for at yde en økonomisk hjælp til en familie på et så tidligt tidspunkt, at det undgås, at familien på grund af økonomiske vanskeligheder sættes ud af deres lejlighed, ligesom det fremgår, at bistanndsloven forudsætter, at der etableres et samarbejde mellem de sociale myndigheder og en række myndigheder uden for det sociale område, herunder fogedretterne, således at det sikres, at de sociale udvalg tidligst muligt orienteres om de situationer, hvor der skønnes at være behov for bistand.

8. Skattemæssig behandling af tab på småfordringer.

I besvarelse af et spørgsmål fra udvalget vedrørende reglerne for ligningsmyndighedernes anerkendelse af tab på småfordringer, som kreditor ikke har givet til inkasso eller forsøgt inddrevet ved dom og udlæg, har ministeren for skatter og afgifter indhentet en udtalelse fra statsskattedirektoratet. Denne skrivelse er optrykt som bilag til betænkningen.

9. Tvangsauktioner.

Udvalget har i forbindelse med lovforslaget – bl. a. på foranledning af fremskridtspartiet –

drøftet mulighederne for ændring af reglerne for tvangsauktion over løsøre og fast ejendom, som på mange måder føles forældede. Justitsministeren har under et samråd oplyst, at der er nedsat en arbejdsgruppe med henblik på en modernisering af disse regler.

Udvalget forventer, at de berørte parter inddrages i det videre arbejde.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af fremskridtspartiets, socialistisk folkepartis og Danmarks kommunistiske partis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af justitsministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet under nr. 2-4, 6-8, 10, 11, 13 og 15 stillede ændringsforslag samt med de af justitsministeren under nr. 1, 5, 14, 17 og 18 stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* (socialistisk folkeparti og Danmarks kommunistiske partis medlemmer af udvalget) kan ikke medvirke ved lovforslagets gennemførelse. Mindretallet finder, at der under udvalgsarbejdet er sket en væsentlig stramning af reglerne omkring udpantningsforretninger i forhold til det oprindelige lovforslag. Stramningen kommer til udtryk dels gennem forskellige afsnit i flertallets betænkingsformuleringer, dels gennem nogle af de af ministeren stillede ændringsforslag. De stramninger, der er sket, har alle til formål at styrke fordringshaverens stilling under fogedforretninger. Mindretallet anser det imidlertid for en hovedopgave at beskytte skyldnerens interesse i de her omtalte sager. Skyldneren vil oftest være den svage part, fordi samfundet tolererer hensynsløse salgsmetoder.

Mindretallet afviser derfor de af ministeren stillede ændringsforslag nr. 9, 16, 17 og 18.

Mindretallet afviser alle fremskridtspartiets ændringsforslag, der helt utvetydigt forringer skyldnerens stilling, mens det kan tilslutte sig det af Danmarks kommunistiske parti stillede ændringsforslag nr. 19. Selv om mindretallet erkender, at der også efter anden behandling af lovforslaget foreligger et lovudkast, der betyder forbedringer i forhold til nugældende lov, kan det ikke under disse omstændigheder medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Ad II. Forslag til lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter m. v.

Udvalget har gennemgået dette lovforslag sammen med forslaget til lov om ændring af retsplejeloven, udpantningsloven og lov om inddrivelse af underholdsbidrag og har især beskæftiget sig med den forskel, der er på behandlingen af offentlige og private krav. Dette følger dels af forslagens § 8, der siger, at bestemmelsen om »fredningstid« i retsplejelovens § 490 ikke skal gælde pante- og toldfogeder, dels af den omstændighed, at fogedrekvirenten (kreditor) og fogedmyndighederne er den samme, når det gælder det offentlige krav.

Udvalget har drøftet denne problematik i et samråd med justitsministeren, der ikke har ment det muligt at benytte en regel om »fredningstid« på 6 måneder ved skatte- og afgifts-krav, der forfalder måneds- eller kvartalsvis og må inddrives i takt hermed.

Efter fornyet overvejelse af problemet har udvalget herefter accepteret, at denne forskel i retsstillingen lovfæstes.

På et andet område – nemlig med hensyn til den særlige afdragsordning efter retsplejelovens § 525 – har udvalget overvejet at gennemføre en særregel i nærværende lovforslag. Forholdet er det, at i princippet gælder også § 525 for pante- og toldfogeders udlæg, men da pante- og toldfogeder i almindelighed er underordnede tjenestemænd i forhold til de skatte- og afgiftsmyndigheder, der måske forinden har behandlet en ansøgning om henstand, vil en afdragsordning som almindelig regel næppe komme på tale, og en praksis, hvorefter den almindelige fogedret som klageinstans skulle tage stilling til debitorernes ønsker om afdragsordning, ville bebyrde fogedrettens virksomhed uforholdsmæssigt og i øvrigt fremkalde en uensartethed i afgørelserne, som ikke er ønskelig.

Udvalget afstår derfor fra at fremsætte noget ændringsforslag i så henseende, men finder dog at måtte udtale det ønskelige i, at de skatte- og afgiftsopkrævende myndigheder efter forholdene viser samme sociale hensyn over for deres skyldnere, som der nu ved ændringerne i retsplejeloven åbnes mulighed for at vise over for skyldnere i privatretlige gældsforhold.

Herefter indstiller *udvalget* lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Ændringsforslag.

I. Forslag til lov om ændring af retsplejeloven, udpantningsloven og lov om inddrivelse af underholdsbidrag. (Udlæg og udpantning m. v.).

Til § 1.

Af justitsministeren, tiltrådt af udvalget:

1) I den under *nr. 1* foreslåede affattelse af lovens § 17 a, stk. 2, udgår sidste pkt., og i stedet indsættes: »Ved de øvrige retter meddeles bemyndigelsen af dommeren.«

Af et mindretal (Tange (FP), Voigt (FP) og Wamberg (FP)):

2) I den under *nr. 11* foreslåede affattelse af lovens § 478, stk. 1, nr. 4, udgår ordene »når det udtrykkeligt er bestemt i forliget, at det kan tjene som grundlag for fuldbyrdelse,«.

3) I den under *nr. 11* foreslåede affattelse af lovens § 478, stk. 1, nr. 5, udgår ordene »når det udtrykkeligt er bestemt i dokumentet, at det kan tjene som grundlag for fuldbyrdelse,«.

4) I den under *nr. 11* foreslåede affattelse af lovens § 478, stk. 1, indsættes efter nr. 7 som nye numre:

»8) forpagtnings- og lejekrav, der støttes på skriftlig kontrakt,

9) forsikringspræmier, der støttes på skriftlig forsikringsaftale, såfremt kreditor er et forsikringsaktieselskab eller et gensidigt forsikringsselskab,

10) fordringer, der støtter sig på en skriftlig aftale, og det skyldige beløb og forfaldstiden fremgår af aftalen eller anerkendes af skyldneren.«

Af justitsministeren, tiltrådt af udvalget:

5) I den under *nr. 11* foreslåede affattelse af lovens § 478 udskilles stk. 3, 2. pkt., til nyt stk. 4.

Af mindretallet under *nr. 2*:

6) Den under *nr. 11* foreslåede affattelse af lovens § 484 erstattes af følgende:

»§ 484. Fristen for fuldbyrdelse af de på grundlag af § 478, stk. 1, nr. 4–10, nævnte dokumenter er 4 søgnedage efter forfaldsdagen, hvis ikke længere frist er aftalt. Anmodning om tvangsfuldbyrdelse af de i § 478 anførte krav kan først indgives efter udløbet af fuldbyrdelsesfristen.

7) Den under *nr. 11* foreslåede affattelse af lovens § 486 erstattes af følgende:

»§ 486. Fogedretten kan dog bestemme, at et krav skal kunne fuldbyrdes, selv om fristerne i §§ 480–485 endnu ikke er udløbet eller selv om forkyndelse af meddelelse efter § 493, stk. 3, ikke er sket, hvis skyldneren samtykker, eller det må antages, at muligheden for at opnå dækning ellers ville blive væsentligt forringet. Det samme gælder, selv om en dom er anket inden fuldbyrdelsesfristens udløb. Fuldbyrdelsen kan betinges af forudgående sikkerhedsstillelse.«

8) Den under *nr. 11* foreslåede affattelse af § 490 erstattes af følgende:

»§ 490. Fogedretten kan afvise at foretage en fogedforretning hos en skyldner, såfremt fogedretten er bekendt med, at der inden for de sidste 6 måneder har været afholdt en forretning, hvor det ikke har været muligt at opnå dækning, og der ikke foreligger nye oplysninger, der gør det rimeligt at afholde fogedforretningen.«

Af justitsministeren, tiltrådt af et flertal (udvalget med undtagelse af Voigt (FP), Tange (FP), Wamberg (FP), Ebba Strange (SF) og Hanne Reintoft (DKP)):

9) I den under *nr. 11* foreslåede affattelse af § 490 udgår 2. pkt. i stk. 1, og i stedet indsættes:

»Fogedretten kan også i øvrigt afvise at foretage udlægsforretning hos en skyldner, såfremt fogedretten er bekendt med, at der inden for de sidste 6 måneder har været afholdt en forretning, hvor det ikke har været muligt at opnå dækning.«

Af *mindretallet* under nr. 2:

10) I den under nr. 11 foreslåede affattelse af lovens § 491 udgår 2. pkt. i stk. 1.

11) Den under nr. 11 foreslåede § 492 affattes således:

»§ 492. Den, der har fremsat anmodning om tvangsfuldbyrdelse af et pengekrav, indkaldes af fogedretten til at være til stede under forretningen, såfremt fordringen er opgjort til over 2.500 kr. Fogedretten foretager forretningen, selv om der ikke gives møde for rekvirenten.

Stk. 2. Finder fogedretten, at det er nødvendigt, at fordringshaveren er til stede under forretningen, kan den enten indkalde ham til mødet eller udsætte forretningen til et senere møde og indkalde ham dertil. Udebliver han fra dette møde, afviser fogedretten forretningen. Indkaldelsen skal indeholde oplysning om virkningerne af udeblivelse.«

Af *justitsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af Voigt (FP), Tange (FP), Wamberg (FP), Ebba Strange (SF) og Hanne Reintoft (DKP)):

12) I den under nr. 11 foreslåede affattelse af § 492 affattes stk. 2 således:

»Stk. 2. Den, der har fremsat anmodning om tvangsfuldbyrdelse af et pengekrav, behøver dog ikke give møde, hvis kravet ikke overstiger 2.500 kr., bortset fra renter og omkostninger, der påløber efter fremsættelsen af anmodningen.«

Af *mindretallet* under nr. 2:

13) I den under nr. 11 foreslåede affattelse af § 494 udgår stk. 3, og stk. 4 bliver stk. 3.

Af *justitsministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

14) I den under nr. 11 foreslåede affattelse af lovens § 495, stk. 2, erstattes ordene »voksne personer« med: »personer over 18 år«.

Af *mindretallet* under nr. 2:

15) I den under nr. 11 foreslåede affattelse af lovens § 507 affattes stk. 3 således:

»Stk. 3. Ved udlæg i løsørengstande foretager fogedretten på egen hånd eller ved tilkaldt vurderingsmand vurdering af det udlagte, og såfremt ingen af parterne protesterer mod

vurderingen, overgår ejendomsretten til det udlagte straks til rekvirenten, og vurderingsbeløbet godskrives rekviritus.

Overstiger vurderingssummen fordringen med omkostninger, udbetales differencen kontant ved det udlagtes udlevering. Rekviritus skal have ret til at tilbagekøbe det udlagte inden for 14 dage mod kontant betaling af vurderingssummen.«

Af *justitsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af Voigt (FP), Tange (FP), Wamberg (FP), Ebba Strange (SF) og Hanne Reintoft (DKP)):

16) I den under nr. 11 foreslåede affattelse af lovens § 513 udgår i stk. 2 ordene »og i krav på erstatning for tab af arbejdsfortjeneste«, og som nyt stk. 3 indsættes:

»Stk. 3. Udlæg kan ikke foretages i krav på erstatning for tab af arbejdsfortjeneste, medmindre der er forløbet 7 dage fra den dag, beløbet kunne fordres udbetalt.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

Af *justitsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af Ebba Strange (SF) og Hanne Reintoft (DKP)):

17) I den under nr. 11 foreslåede affattelse af lovens § 518 udgår 1. pkt. i stk. 2, og i stedet indsættes: »Udlæg i fast ejendom omfatter, medmindre andet fremgår af fogedrettens optegnelser, tillige det i tinglysningslovens §§ 37 og 38 nævnte tilbehør.«

18) I den under nr. 11 foreslåede affattelse af § 525, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

»Har fordringshaveren givet møde under forretningen, skal han have lejlighed til at udtale sig, forinden afdragsordningen fastsættes.«

Af *et mindretal* (Ebba Strange (SF) og Hanne Reintoft (DKP)):

19) Efter nr. 40 indsættes som nyt nummer: »01. I § 609 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Udsættelse af bolig for familier med mindreårige børn må ikke foretages, før opholds kommunen skriftligt over for fogedretten har bekræftet, at den er i stand til at opfylde de i § 31 i lov om social bistand indeholdte forpligtelser.«

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Ændringen vil medføre en forenkling af fremgangsmåden ved meddelelse af bemyndigelser til det ikke juridiske personale.

Til nr. 2-4.

Det bør ikke være afgørende for fuldbyrdelsen af forlig og gældsbreve, at det i dokumenter står anført, at de kan tjene som grundlag for fuldbyrdelse.

Endvidere bør adgangen til tvangsfuldbyrdelse udvides med nr. 8, 9 og 10, hvilket vil være rimeligt, da fogden i henhold til § 501 kan nægte at fremme forretningen, såfremt han finder det betænkeligt, hvorhos fogden i henhold til § 493 kan kræve sikkerhed for at fremme sagen, og endelig kan rekvisitus i henhold til § 505 få erstatning, såfremt kreditors krav viser sig ikke at bestå.

Endelig kan bemærkes, at der allerede efter de nugældende regler kan foretages arrest uden dom.

Alt i alt må det også for debitor være en fordel, at der spares omkostninger ved domserhvervelsen.

Til nr. 5.

Ændringen tilsigter en bedre systematisk opdeling af paragraffen.

Til nr. 6 og 7.

Det må være rimeligt, at fuldbyrdelsesfristen i almindelighed fastsættes til 4 dage, da denne frist også efter lovforslaget vil blive hovedreglen. Endvidere skal skyldneren tilsiges til mødet i fogedretten, hvorved der vil påløbe yderligere tid.

Til nr. 8.

Der bør gælde samme fredningsregel for en tidligere rekvirent, som ikke har opnået fuld dækning, og en »ny« kreditor.

Efter justitsministeriets opfattelse drejer det sig om at afskære udlægsforretninger, som ikke tjener noget rimeligt formål. Dette formål opfylder ændringsforslaget.

Til nr. 9.

Ændringen er i det væsentlige af sproglig karakter. Ved anvendelsen af ordene »er bekendt med« præciseres det, at der ikke ved fredningsreglens gennemførelse pålægges fogedretterne øgede administrative byrder ved oprettelse af fortegnelser over insolvente skyld-

ner. Bestemmelsen vil dog heller ikke være til hinder for oprettelse af sådanne fortegnelser, hvis det i de enkelte retskredse skønnes hensigtsmæssigt.

Til nr. 10.

Ændringsforslaget er en konsekvens af ændringsforslag nr. 11.

Til nr. 11.

En fogedforretning bør ikke afvises, selv om hverken rekvirenten eller hans advokat giver møde under forretningen, da langt de fleste forretninger kan foretages, uden at der gives møde, og da de, hvor møde er nødvendigt, kan udsættes. Når der ikke gives møde, bliver der ikke tale om mødesalær for debitor, hvilket må være en fordel for ham.

I tilfælde, hvor rekvirenten eller hans advokat ikke får meddelelse om forretningen, bør det være fordringens samlede beløb med renter og omkostninger, der er afgørende.

Til nr. 12.

Der henvises til bemærkningerne ovenfor i betænkningen.

Til nr. 13.

Bestemmelsen i § 494, stk. 3, hvorefter fogedretten kan nægte at efterkomme begæring om fremstilling ved politiet, er overflødig, da »fredningsreglen« i lovforslagets § 490 yder tilstrækkelig beskyttelse.

Til nr. 14.

Ændringen tilsigter en præcisering af udtrykket »voksne personer«.

Til nr. 15.

Accepterer parterne det udlagtes vurderingssum – der må forventes at være højere end auktionsprisen – vil det være en fordel for alle parter, at ejendomsretten overgår til kreditor, idet man herved undgår omkostninger, der står i misforhold til det udlagtes værdi.

Debitors interesser er i øvrigt varøtaget derved, at han har tilbagekøbsret inden for 14 dage.

Til nr. 16.

Ændringsforslaget har til hensigt at sidestille reglerne om udlæg i erstatning for tabt arbejdsfortjeneste med reglerne om udlæg i arbejdsfortjeneste, jfr. lovforslagets § 511, stk. 1.

Til nr. 17.

Da det er hovedreglen ved udlæg i fast ejendom, at udlægget også omfatter det i tinglysningslovens §§ 37 og 38 nævnte tilbehør, foreslås bestemmelsen i forslaget til § 518, stk. 2, ændret, således at udlæg omfatter dette tilbe-

hør, medmindre andet fremgår af fogedrettens optegnelser.

Til nr. 18.

Der henvises til bemærkningerne ovenfor i betænkningen.

Elsebeth Kock-Petersen (V). Nathalie Lind (V). Mette Madsen (V).

Birgitte Oxdam (V). Voigt (FP). Tange (FP). Wamberg (FP). Inge Krogh (KrF).

Ole Espersen (S). Hjortnæs (S). Ejler Koch (S). Buchart Petersen (S).

*Tastesen (S). Gudme (RV), Ebba Strange (SF),
formand. næstformand.*

Hanne Reintoft (DKP). Hagen Hagensen (KF).

Bilag.**STATSSKATTEDIREKTORATET****Indkomst- og formueansættelser**

Under henvisning til skattedepartementets skrivelse af 21. januar 1976 (Skd. 88-G-2/1976) vedrørende et af folketingets retsudvalg til ministeren for skatter og afgifter stillet spørgsmål (F. 18 - bil. 17) om den skattemæssige behandling af tab på fordringer skal man meddele, at sådanne tab som hovedregel skal fratrækkes ved indkomstopgørelsen i det år, i hvilket tabet er konstateret, og at større fordringers uerholdelighed anses for bevist i tilfælde af debtors indtrådte konkurs, betalingsstandsning, akkord, likvidation på grund af insolvens, debtors forsvinden eller lignende.

Mindre fordringer tillades dog afskrevet som uerholdelige, selv om uerholdeligheden ikke er konstateret ved forgæves udlæg eller andre retsskridt, idet man har fundet det ubilligt at pålægge kreditor at udrede de i forhold til fordringens størrelse ofte betydelige omkostninger, der vil være forbundet med retslig in-

kasso for at opnå fradragsret. Den i 1969 stedfundne forhøjelse af retsafgifterne har i øvrigt bevirket, at noget større fordringer end tidligere tillades afskrevet, uden at uerholdeligheden er konstateret ved forgæves udlæg.

For visse afbetalingsforretninger og i øvrigt, hvor afholdelse i særlig grad taler derfor, herunder at debitorantallet er betydeligt, tillades procentvise afskrivninger på de samlede debitorbeholdninger dog i et vist omfang.

Det bemærkes, at de stedlige skatteligningsmyndigheder er instrueret om at iagttage ovenstående, jfr. vedlagte uddrag af instruktionsforedrag, januar 1974, og Meddelelser fra Statskattedirektoratet og ligningsrådet, januar 1976, og at man ikke er bekendt med, at der ved ligningen skulle være forholdt i modstrid hermed, hvorfor man må anse det for upåkrævet at udsende instruks som af udvalget nævnt.

T. Hove.

/ Zimmermann.

Skattedepartementet.

Underbilag I.

Uddrag af instruktionsforedrag, januar 1974.

Udestående fordringer m. v.

For at et tab på udestående fordringer kan anses for fradragsberettiget ved fordringshaverens indkomstopgørelse kræves ifølge praksis, at tabet skal være konstateret og dertil, at det er konstateret siden udløbet af det senest foreliggende regnskabsår. Som hovedregel vil der ved ligningen med rette blive stillet ret strenge krav til beviset for en fordrings uerholdelighed (skyldners forsvinden, konkurs, likvidation, akkord, forgæves udlæg og lignende). Denne hovedregel må dog modificeres ved, at mindre fordringer tillades afskrevet som uerholdelige, selv om uerholdeligheden ikke er konstateret ved forgæves udlæg eller andre retsskridt.

Dette sidste er motivet ved de i forhold til fordringens størrelse ofte betydelige omkostninger, der vil være forbundet med retslig incasso, og som det skønnes ubilligt at pålægge kreditor at udrede for at opnå fradragsret. Den i 1969 stedfundne forhøjelse af retsafgifterne har bevirket, at noget større fordringer end tidligere tillades afskrevet, uden at uerholdeligheden er konstateret ved forgæves udlæg. En tilsvarende lempelig kurs følges, for så vidt angår udenlandske tilgodehavender. Mindre tilgodehavender vil kunne tillades afskrevet, et passende tidsrum efter at debitor forgæves er blevet erindret om betaling, medens det med hensyn til større fordringer efter omstændighederne må anses for påkrævet at søge indhentet oplysning om skyldnerens økonomiske

forhold gennem en derboende forretningsforbindelse eller den diplomatiske repræsentation på stedet.

Begærer kreditor først fradrag for tabet i det indkomstår, i hvilket en konkurs indtræffer, vil der ikke ved ligningen opstå problemer i periodeafgrænsningsmæssig henseende for så vidt udfaldet af konkursen kan oplyses inden årets udgang.

Derimod kan problemet opstå, når konkurs, betalingsstandsning m. v. indtræffer et bestemt år, medens tabets endelige størrelse først lader sig fastslå et efterfølgende år. I så fald vil en delvis nedskrivning af fordringen allerede i konkursåret kunne tillades, men ligningsmyndighederne må kunne forlange den begærede nedskrivning godtgjort eller sandsynliggjort f. eks. ved erklæring fra den, der varetager afviklingen af debtors virksomhed.

Kreditor kan ikke udskyde fradrag for sådanne tab til et senere år end det, i hvilket det lader sig fastslå og opgøre.

Sammenfattende kan man sige, at kreditor er berettiget og forpligtet at fratække tabet i det år, det konstateres og kan opgøres, medens det ikke kan fratækkes i et senere år. Fradrag tillades dog i tidligere år, når det efter en realistisk vurdering er rimeligt at antage, at et vist tab er lidt.

Der er i ligningsdirektoratets meddelelser givet en udtømmende anvisning vedrørende den skattemæssige behandling af afbetalingskontrakter (Meddelelser 1973, side 175).

Underbilag 2.

Uddrag af meddelelser fra statskattedirektoratet og ligningsrådet, januar 1976.

Debitorer.

Tab på forretningsdebitorer skal som hovedregel fratrækkes i indkomstopgørelsen det år, tabet er konstateret.

Der kan således ikke foretages fradrag for forventet tab på debitorer, men hvor det under særlige omstændigheder – herunder navnlig i tilfælde af debitors indtrådte konkurs, betalingsstandsning, akkord, likvidation på grund af insolvens, debitors forsvinden eller lignende – må anses for sandsynliggjort, at en væsentlig del af en fordring er tabt, kan der foretages skattemæssig afskrivning på fordringen med det tabte beløb.

Procentvis afskrivning på de samlede debitorbeholdninger tillades for visse afbetalingsforretninger og i øvrigt, hvor forholdene i særlig grad taler derfor, herunder at debitorantallet er meget betydeligt.

Afskrivningsprocentens størrelse må først og fremmest bero på virksomhedens egne, regnskabsmæssigt påviselige, erfaringer med hensyn til tab på debitormassen i tidligere år, hvorved det må tages i betragtning, om konjunkturerne, kundekredsen eller omfanget af kreditydelsen er undergået væsentlige forandringer. Derudover kan erfaringer, som under i øvrigt lige betingelser er gjort af andre virksomheder i branchen, eventuelt tillægges vejledende betydning.

Det bemærkes, at det i alle tilfælde er en forudsætning for godkendelse af afskrivning, at det med selvangivelsen fulgte regnskab viser, hvorledes der er forholdt med de udestående fordringer, og at de pågældendes regnskab i øvrigt føres således, at det sikres, at de nedskrevne beløb føres til indtægt i det omfang, de senere måtte indgå.